

udbydes til herefter, at angaae en Trediedeel af samme.
vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

4) Forslag af Lehmann:

At Dverstriften forandres til: „Lov om Forandring i Fdm. 21de Mai 1845.“
vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Derefter fattes Sagens Overgang til tredie Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Ændringsforslag til 3die Behandling indbrævedes til Aflevering inden næste Dags Aften.

Man gik derpaa over til første Behandling af Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klager*)

Lehmann: Jeg kan ikke skjønne rettere, end at denne Sag maa betragtes som uddiscuteret. Thinget har ikke mindre end 4 Gange forkastet et lignende Forslag. Det vil være i Grindring, at, da Sagen flere Gange kom tilbage, blev der her gjort de aller alvorligste Bestræbelser for at bringe den i en saadan Form, at det gjentagne Gange udtalte Driste virkelig kunde stee Jyldest, men man kom til det Resultat, at det ikke vilde kunne stee ved en Lov uden at indføre en formelig administrativ Procedure, der indeholdt nøiagtige Bestemmelser ikke blot om, hvem der skulde

være berettiget til at erholde saadan Kundskab, som her omhandles, men ogsaa, under hvilke Former den vilde kunne blive udøvet, hvorledes der skulde forholdes med Documenternes Udlevering, Overgivelse til Erklæring og Contraerklæring, men man ansaae det ikke for gjørligt at indføre almindelige Regler herom. Efter den Stilling, Sagen saaledes indtager, seer jeg ikke, at der er stor Anledning til at gaae dybt ind i Realiteten eller at gjentage, hvad der i denne Sag er anført saamange Gange. Jeg skal derfor kun henholde mig til Alt, hvad der fra mange Sider er anført for at godtgjøre, at denne Lov i sit Princip ikke er rigtig, at alt det, hvorved der er Tale om virkelig Retstraf og Retstrænkelse, henhører under Domstolene, at navnlig Grundloven har sikret Enhver, der er utilfreds med en administrativ Afgjørelse, Ret til at indbringe Sagen for Domstolene, saafremt han mener, at nogen Ret for ham maatte være krænk, men at paa den anden Side der, hvor der ikke er Spørgsmaal om Ret og Retstrænkelse, men om et Skøn, der ere alle Forordninger om en Motivering, der skal være Gjenstand for en formelig Procedure, aldeles utilstrækkelige. Efter denne Sags Stilling kan jeg for mit Vedkommende ikke finde, at der for Landstinget er Anledning til paany at gaae ind i den hele Undersøgelse, saameget mere som de Discussioner, der have fundet Sted ved Sagens forrige Behandling, ikke have indbragt noget som helst nyt Moment i samme, og jeg for mit Vedkommende skal derfor stemme imod Sagens Overgang til anden Behandling, idet jeg ikke kan skjønne rettere, end at det er det Gnefte, der stemmer med dette høitærede Things Værdighed.

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1079—1080.